

Dosarul nr. 3ra-960/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „CLP Grup” (în proces de insolabilitate),

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „CLP Grup” (în proces de insolabilitate) împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative, împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 17 mai 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” (în proces de insolabilitate) a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, solicitând anularea deciziei nr. 119/118 din 25 ianuarie 2018 și nr. 121 din 12 aprilie 2018, precum și anularea și reexaminarea actelor de control fiscal nr. 5-684698 și nr. 5-684931.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la 25 ianuarie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 119/118, prin care a constatat încălcări fiscale aferente perioadelor supuse controlului repetat și examinarea actului de control nr. 5-684698, prelungit pe formularul nr. 5-684931 din 29 decembrie 2017. În rezultatul controlului fiscal repetat pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2014 - 28 februarie 2017, dispus în baza deciziei nr. 244 din 16 noiembrie 2017 emisă de Serviciul Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 119/1492 din 27 septembrie 2017, s-a dispus micșorarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător cu 76 572 lei, majorarea T.V.A. aferentă bugetului cu 141 773 lei, anularea majorării de întârziere în sumă de 374 927 lei și a amenzii în mărime de 6 300 986 lei, inclusiv 5 677 508 lei pentru desfășurarea activității fără licență.

Din septembrie 2015, reclamanta nu desfășoară activitate comercială, ca urmare la 6 iunie 2016 a fost depusă cerere introductivă de intentare a procedurii de insolabilitate, în calitate de lichidator fiind desemnat Petric Ruslan. Întreprinderea a

dispus de licență valabilă până la 11 septembrie 2015, eliberată pentru activitatea în domeniul jocurilor de noroc și exploatarea automatelor de joc cu câștiguri bănești, iar din data expirării valabilității licenței aceasta și-a încetat activitatea. Concomitent a predat în natură toate utilajele prin care era posibilă efectuarea activității licențiate unui alt agent economic, prin urmare fiind imposibilă desfășurarea activității în domeniul jocurilor de noroc.

A invederat instanței că controlul a fost efectuat fără participarea lui Petric Ruslan, care este lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup”. De asemenea, fișierul cu extensie ”mdb” prezentat de către organele procuraturii nu prezintă în sine documente, acestea nu conțin semnăturile persoanelor cu funcție de răspundere ale Societății cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” sau ștampila acesteia, fiind imprimate de pe stick, proveniența căruia nu este clară. Legalitatea activității întreprinderii a fost supusă verificării de nenumărate ori de către organele de drept pentru perioada 01 ianuarie 2010 - 31 martie 2014 și de către organul fiscal pentru perioada anilor 2013 - 2015, nefiind stabilite nereguli sau abateri în activitatea întreprinderii. Cauzele penale nr. 2013028062 și nr. 2014031535 au fost clasate din motivul lipsei faptului infracțiunii. Respectiv, pentru aceste motive, decizia nr. 119/118 din 25 ianuarie 2018 este neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia nr. 119/118 din 25 ianuarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată ”C.L.P. Grup” a depus contestație la 5 martie 2018, solicitând anularea deciziei nominalizate, cu efectuarea unui nou control. În rezultatul examinării contestației și a materialelor controlului, factorii de decizie din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, prin decizia nr. 121 din 12 aprilie 2018, au respins contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”C.L.P. Grup”, din motivul lipsei temeiului legal de anulare sau modificare a deciziei contestate și a menținut decizia nr. 119/118 din 25 ianuarie 2018.

Reclamanta a solicitat anularea Deciziei Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău nr. 119/118 din 25.01.2018, cu anularea și reexaminarea actelor de control nr. 5-684698, 5-684931 și anularea deciziei nr. 121 din 12.04.2018, emisă pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 119/118 din 25.01.2018, emisă de Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău (f.d. 4-13, vol. I).

Prin hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” a fost respinsă drept neîntemeiată (f.d. 25, vol. IV).

La data de 24 august 2020, avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” (în proces de insolabilitate), a contestat cu apel hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „CLP Grup” (în proces de insolabilitate), împotriva hotărârii din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată și legală soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sînt aplicabile prevederile art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că subiecții impozabili sînt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114,

suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T.V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art.102 Cod fiscal. Totodată, art. 115 alin. (1) Cod fiscal prevede că fiecare subiect impozabil este obligat să prezinte declarația privind T.V.A. pentru fiecare perioadă fiscală.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că Serviciul Fiscal de Stat corect a invocat că Societatea cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” a avut obligația să declare în declarațiile privind TVA toate livrările de mărfuri, serviciile obținute în rezultatul desfășurării activității de întreprinzător prin intermediul punctelor comerciale (săli de biliard, cazinouri, baruri).

Raportînd normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar s-a aliniat concluziei fondului, care a conchis privind existența neregulilor și a încălcărilor comise de reclamant și stabilite de pârât în cadrul controlului, ce au fost confirmate prin datele și probele prezentate pe suport de hârtie/informația privind suma mijloacelor bănești încasate, destinația, perioada și reflectarea în evidența contabilă, prezentate de către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani. Mai mult, nereflectarea în evidența contabilă a sumelor mijloacelor bănești încasate zilnic în punctele comerciale este consolidată prin procesele-verbale de audiere a martorilor din 9 iunie 2017, 10 iunie 2017, 15 iunie 2017, 15 iunie 2017, 15 iunie 2017, 22 iunie 2017, din 31 iulie 2017 și din 10 august 2017 (vol. III, f.d. 30-88). Ca urmare, în cadrul controlului, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit că Societatea cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” nu a reflectat pe deplin veniturile obținute în rezultatul activității de întreprinzător în perioada anului 2015, în mărime de 12 890 475 lei (fără T.V.A.).

La 8 iunie 2021, avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” (în proces de insolvență), a declarat recurs motivat împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului, a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, arătînd că nu este de acord cu rezultatele controlului efectuat de intimat și cu actele administrative emise în baza acestuia, cît și cu actul administrativ emis drept rezultat al contestării rezultatelor controlului.

În drept, invocă dispozițiile art. 244, art. 245, art. 248 așin. (1) lit. c), art. 258 ale Codului administrativ.

Pentru aceste motive, solicită recurența casarea integrală a deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chişinău a pronunţat decizia contestată la 18 mai 2021. Astfel, motivarea recursului depusă la 8 iunie 2021 este în termen.

La 21 septembrie 2021, în adresa intimatului Serviciul Fiscal de Stat a fost expediată copia recursului, cu înştiinţarea despre posibilitatea depunerii referinţei.

Pe 28 octombrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus referinţă la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societăţii cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” (în proces de insolabilitate), în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiţie examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menţionate, ci urmează să însuşească, în condiţiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente şi serioase.

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie reţine că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate şi, în acelaşi timp, oferă un drept exclusiv al instanţei de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă şi care pe cale de consecinţă nu pot însuşi un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ reţine că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar şi cerinţa de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile şi esenţiale încălcări de drept procedural şi material capabile să răstoarne deciziile instanţei de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curţii de Apel ca primă instanţă într-o eventuală examinare în fond şi invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conţină o motivare convingătoare şi întemeiată în condiţiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă şi din particularităţile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, şi anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanţele expuse se referă la formalităţile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului şi filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită şi în contextul rolului şi funcţiei legale a instanţei judecătoreşti supreme care constă, în special, în asigurarea şi interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de

contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” (în proces de insolabilitate).

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de avocatul Vladimirov Natalia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „C.L.P. Grup” (în proces de insolabilitate) se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu